

раторы-ты въ тоя чинъ. Види ся, че Патріархъ-тъ съ това постъпванье е припозналъ правдинъ-тъ на Царя да има титлъ-тъ Августѣйшій; обаче това е могло да стане и просто отъ едно намѣреніе да поугоди на самолюбіе-то на Царя.

Слѣдъ прьво-то това поздравленіе Патріархъ-тъ произнесе на Царя длъгъ, убѣдителнъ рѣчь, и, за да и придаде по много силъ и тяжнинъ, приложи и драгоценны дарове. Станъли миръ и подписали ся, не ся знае; едни казватъ, че *pacis conditionibus compositis*, като утвърдихъ условія-та на мира, разидохъ ся; а друзи казватъ, че миръ-тъ ся не свърши, зашто Царь-тъ поискалъ невъзможно нѣчто; и това е по' вѣроятно, зашто-то война-та и послѣ ся продължава'. Както ся види, Грьци-ти тука испросихъ за нѣколко врѣмя миръ; за това и отстъпихъ Български-ти войски отъ града.

Ако и да даде Царь-тъ малко отдыхъ на Византійци-ты, нѣ работа-та си врьваше, зашто войски-ти му не оставяхъ. Грьцки-ты владѣнія въ Романіѣ и Македоніѣ, които, ако извадимъ нѣкои крѣпости и градове, что-то бяхъ заловени отъ Грьци, управлявахъ ся отъ Българе.

Като ся свърши прѣмирие-то, Царь-тъ начала да напада на Адрианополь, който най послѣ комендантъ-тъ му, Панкратука прѣдаде на капитулциѣ 915 год. Грьци-ти казватъ, че вущъ Царь-тъ го подкупилъ; обаче това не е извѣстно.

Между това въ Цариградъ станахъ новы промѣненія въ управление-то: Александръ бяхе отдалечилъ Императрица-тъ Зою, майкѣ-тъ на малолѣтнѣй Императоръ, въ Монастырь, въ който тя бяхе проминала до това врѣмя. Естество-то побужденіе накара малолѣтнѣй Константинъ да иска често и силно да ся врьне майка му. Любимци-ти нейни при Сарая, докарахъ работѣ-тъ до тука, что-то Сенать-тъ ся принуди да ѣ врьне въ Сарая. Като стана попечителница на свой сытъ, Императрица-та прія рѣшителенъ духъ, уничтожи надзирателскій комитетъ, отдалечи отъ Сарая, които бяхъ любимци на Александра, отъ които повече състояше комитетъ-тъ; повелѣ